

РЕШЕНИЕ

№ 13087

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **12693** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на ТД на НАП срещу Решение № 4867 от 06.11.2024 г., постановено по АНД № 20241110209062/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 132-ри състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 769164-F 754657/10.05.2024 г., издадено заместник директор на ТД на НАП С., с което на „Икигаи Зен“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС.

В касационната жалба са изложени твърдения, че решението на СРС е постановено в нарушения на материалния закон и при допускане на съществено процесуално нарушение на процесуалните правила, поради което се иска неговата отмяна. Счита, че фактическата обстановка е установена безспорно, описано е нарушението – дата, място на извършване и обстоятелствата, при които е извършено. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН, отговорността на дружеството е правилно ангажирана. Така наложената санкция в размер на 1000 лв. е правилно определена, съобразена с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. И., който поддържа касационната жалба по съображенията изложените подробно в същата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП, прокурор П., изразява становище за неоснователност на касационната

жалба.

Административен съд - София-град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

В обжалваното решение СРС правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че е извършена проверка в периода 19.12.2023 г. – 18.01.2024 г. от служители на ТД на НАП на „Икигаи Зен“ ЕООД във връзка с подадена Молба вх. № 14-53-00-2779/06.11.2023 г. Приели, че дружеството е данъчно задължено лице, което не е регистрирано по ЗДДС и е издало данъчен документ – фактура № [ЕГН]/20.09.2022 г. с предмет „писмени преводи от и на английски“ с контрагент „Елит травел“ ЕООД, с данъчна основа – 2383,00 лв., с ДДС 20 % - 476,60 лв. и сума за плащане, представляваща сбор от данъчната основа и начислен данък 20 % -2859,60 лв. с начин на плащане по сметка. Нарушението е било извършено на 20.09.2022 г. в [населено място].

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, връчен на сочения за нарушител. Въз основа на съставения АУАН е издадено и НП.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН, но е приел, че дружеството не е годин субект на отговорност, попадащ в приложното поле на чл. 183, ал. 1 ЗДДС, поради което е отменил НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Настоящата инстанция споделя изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, при спазване на разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН давностни срокове, но не споделя извода на СРС, че дружеството не е субект на отговорност по чл.183, ал.1 от ЗДДС. Правилно описаното нарушение е съотнесено към санкционна разпоредба по чл. 183, ал. 1 от ЗДДС, която предвижда че лице, което не е регистрирано по този закон и издаде данъчен документ, в който посочи данък, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на посочения в документа данък, но не по-малко от 1000 лв. Диспозицията на санкционната норма съвпада с нарушението на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС, поради което и нарушението подлежи на санкциониране на основание чл. 183, ал. 1 ЗДДС.

Съгласно сочената за нарушена норма на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС, данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон или са регистрирани на основание чл. 97а, ал. 1 и 2, чл. 99 и чл. 100, ал. 2, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури. Във връзка с изложеното, настоящата инстанция намира, че именно това следва да е посочената норма, отразяваща нарушението и засягаща интегритета на обществените отношения свързани с правилното определяне на данъка и контрола извършван от органите по приходите.

По отношение на санкцията в размер на 1000 лв. същата е наложена в минимален размер, поради което е и правилно определена.

Не са налице и предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието е типично за вида си, липсват обстоятелства, които да го характеризират като такова с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

Във връзка с гореизложените съображения, настоящата инстанция намира, че СРС неправилно е отменил наказателното постановление. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на

основание чл. 222, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, подлежи на решаване по същество. Обжалваното решение следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно и вместо него да се постанови решение, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София град, I касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4867 от 06.11.2024 г., постановено по АНД № 20241110209062/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 132-ри състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 769164-F754657/10.05.2024 г., издадено заместник директор на ТД на НАП С., с което на „Икигаи Зен“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „Икигаи Зен“ ЕООД да заплати на ТД на НАП сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.